

Ekскурzija skupine Kultura Japonske v Celje

Že ko nam je mentorica doc. dr. Klara Hrvatina na vpogled prinesla barvit katalog, ki predstavlja občasno razstavo ob 130. obletnici rojstva Alme M. Karlin in stoto obletnico njenega odhoda na pot okoli sveta, ter ob dejstvu, da se v Pokrajinskem muzeju Celje nahaja Zbirka predmetov iz Azije in Južne Amerike, smo se članice skupine Kultura Japonske pri Društvu Univerza za tretje življenjsko obdobje v Ilirski Bistrici odločile, da si obe zbirki ogledamo.

Na pot smo se podale kar z vlakom. Center mesta Celje se prične takoj po prehodu ceste, kjer smo že uzrle znamenito platano, stavbo mestne hranilnice in rumeni Celjski dom. Prvi postanek in kljukico na našem seznamu opravkov smo naredile s skupinskim fotografiranjem pri kipu Alme M. Karlin, drugo kljukico pa v kulturnem zbirališču vseh generacij, v kavarni hotela Evropa, seveda. Mestni vrvež ob skoraj pretoplem spomladanskem vremenu je bil zelo živahen. Po mnogih krajih, tako tudi v Celju, so obeleževali svetovni dan zdravja. Kar preživahno za zanimivo razlago zgodovine in usode celjskih stavb še od „avstrijskih“ časov dalje.

Pokrajinski muzej se nahaja v prečudoviti stavbi Stare grofije. Magister zgodovine Davor Mlinarič nam je kot kustos in kot avtor razstave „Prevzeto v zaščito“ predstavil problematiko zaplemb premoženja posameznikom – tako med vojno s strani nemško nacističnih sil, kot tudi povojnih zaplemb, ter težavno iskanje resničnih lastnikov. V sklopu te razstave smo si ogledale predmete iz Azije, Južne Amerike (večinoma japonske in kitajske, izdelane za zahodni svet); omenjeni kustos pa nam je opisal zanimive, nepravične, večinoma žalostne zgodbe „lastninjenja“ posameznih predmetov.

Skupini se je pridružil stari znanec Bojan Šibenik, samostojni raziskovalec azijske umetnosti in samurajske opreme – torej dober poznavalec in lastnik malega muzeja s tega področja, ki nam je nanizal podrobnosti in razlike med oblačili azijskih bojevnikov.

Naslednji sklop predmetov v muzeju je zbirka Azija me je povsem uročila. Kot pripadnice ženskega spola občudujemo svetovno popotnico, pisateljico, ljubiteljsko raziskovalko Almo M. Karlin, ki je v letih 1919 do 1927 sama prepotovala svet, se po poti preživljala z lastnim delom (poučevanjem tujega jezika, pisanjem potopisnih člankov ter drugih literarnih del) ter se s tem umestila med največje popotnike vseh časov. Močno dvomim, da bi se danes dvajsetletna mladenka sama odpravila do domorodnih ljudstev nekam v Papuo. Priporočam, da se pridružite našemu občudovanju s prebiranjem njenega življenjepisa, njenih knjig, zapisov in seveda z ogledom omenjene zbirke.

V pritličju muzeja se nahajata še zbirki slik celjskega slikarja Avgusta Friderika Seebacherja pri katerem je Alma nadgrajevala svoje slikarske tehnike, ki jih je med potovanji uporabila za risanje eksotičnih rastlin.

Navdušila nas je tudi zbirka „Obtežilniki za papir, kot spregledana steklarska dediščina“. Vse smo se spomnile kakšnega obtežilnika, ki je stal v marsikateri hiši, pa so se tekom časa kdovekam izgubili. K sreči sta dva zbirateljca svojih 180 obtežilnikov podarila celjskemu muzeju.

Zanimivega dneva kar ni bilo konec. Po kratkem sprehodu smo se znašli pred drugačnim muzejskim biserom. Že v prazgodovini (bronasta, železna doba, keltske naselbine, rimska država) so trgovske poti pripeljale prednike na področje današnjega Celja. Pod stavbo Knežjega dvora je arheološko razstavišče ostankov rimske Celeje (zato podnaslov razstave „Mesto pod mestom“) z ohranjenim gotskim lokom, deli kanalizacije, obzidji rimske hiše, mozaičnih tal, tlakovane mestne ulice, ostanki kipov, itd., itd.. Izredno zanimivo zaščiten s steklenimi ploščami, pod katerimi se pod prijetno svetlobo razgrinja vse to arheološko bogastvo. Mogoče v razmislek o minevanju človeka in o tem, kaj bomo zapustili zanamcem (razen onesnažene vode, s kemijo in plastiko uničene narave ter množice betonskih in asfaltnih površin).

Skupinska ugotovitev je seveda bila, da bi si mesto Celje zaslužilo daljši, večdnevni postanek, saj si marsičesa sploh še nismo utegnile ogledati. Notranji organi, konkretnije želodec, so namreč zahtevali kosilo, ura pa je ukazala vrnitev na železniško postajo in vrnitev domov. Ampak le do naslednjic.

animatorka,
Irena Štembergar